

ऐतिहासिक पत्रस्तम्भ

श्री पशुपति
श्रीराम

श्री ।
श्री नायव श्री श्री श्री
मं महाराजधिराज मं मजङ्ग
देवनाम पृथ्वीनारायण
साह वहादुर समसेर

स्वस्ति श्रीगिरीराज चक्र चुडामणी नर
नारायण इत्यादि विविध विरुधावलि विराजमान
मनमन्त श्रीमान महाराजधिराज श्री श्री श्री महाराज
पृथ्वी नर नारायणी साहा वहादुर समसेर जंग देवनाम
समर विजेय नाम स्वस्तिश्री आगे राजभरका समर्थ
श्री श्री सुनराई . श्री . कुम्भ राई श्री जङ्गराई अरु
सबै गैरह लिम्बु राइके पुर्ण मोहर पत्रम् यथोचित उप्रान्त
मिलमिलाम्ताम यहाँको लागी त्यहाँको कुशोल चाहियो
मेरो मन धर्ममा भलो छ तिमीहरू हिजुं पनि पिछा
वक्सेको हुँ तिम्ना मुलुक हात्रा प्रतापले तिमी तुतु
तुमयाङ्हाङ्ग यहाङ्ग सन्तान हौ र त्यो मुलुक हात्रो
भयो तापनि तिमीहरू हात्रा छौ तिम्ना जहानका पिछा
हामीले लियो . जो जस्को जे जे तिम्ना खायेन पायेन र
लुङ्वाङ् गढ सिङ्वाङ् गढ आसुधलाई सब खतपात

समासुध गरि खानामा हिजुको तिम्ना मुलुकभित्रको सबै
थामी वक्स्यौं तिमीहरू भारदारसंग सामेल रह्यौं र मदत
सगाइ हिजो आफै आफ अणुङ्गी वसी आए वमोजिम
त्यो मुलुक सम्भार गरि जिमी भूमि रहन्जेल तिम्ना
शाखा सन्तानतक भोग्ये गर अरु नौ लाख एकपट्टि
तिमिहरू हौन के अर्थले भने अरु राजा मासिने हुंदा
तिमीहरू राजा नै हौ भन्ने नमासिने हौ यो तिमीहरूको
निम्ति हामीले जानेको छ कुराको विस्तार तिम्ना
नाभिमा बसेकोले तिनले गन्यो सुखिमको र हात्रो घर
नभएको हो हात्रो भलो मानिस र चौधरीको बोल कुरा
गरि गएको छ उनैवाट कुराको विस्तर बुझौला मिली
तिमीहरूको आफै आफ अणुङ्गी खायेन पायेन माथि
लेखिए वमोजिम जीमि भूमि जानी चलान गरि खानु
हामीले खोस्ती मासेमा मानि पुजि ल्याएको देवताले हात्रो
राज काज भङ नाश होस् भन्दा तामा पत्र वाचाको
तसल्ली मुलुकी लालमोहर बांधी माथि लेखिएको लिम्बु
कुल भाइलाई दिथौ इति संभवत १८३१ साल मिति
श्रावण सुधी २२ रोज २ वार मुकाम कान्तीपुर
राजधानी शुभम्—